

(1926 – 1997)

YUSUF ZİYA ARUN

1926 Konya-Beyşehir doğumlu olan Yusuf Ziya Arun'un, Risale-i Nur Külliyyatının Emirdağ Lâhikasının ikinci kısmında diğer ağabeylerle beraber adı geçmektedir. Zübeyir, Ziya; Sungur, Ziya gibi... Aynı kitapta Yusuf Ziya Arun imzalı "Devlet Bakanlığına" diye bir de müstakil mektubu vardır.

Her insanın, herkesin, hepimizin elbette bir şekilde imtihanı var... Nur talebesi olmak bir ayrıcalık vermediği gibi, bilakis nurcuların imtihanı daha da şiddetli geçiyor... Bediüzzaman Hazretlerinin "dört Ziya'mdan biri" dediği Yusuf ziya ağabeyin imtihanı ise kolayca anlaşılabilir türden değil... Muhtemelen bir benzeri de yok...

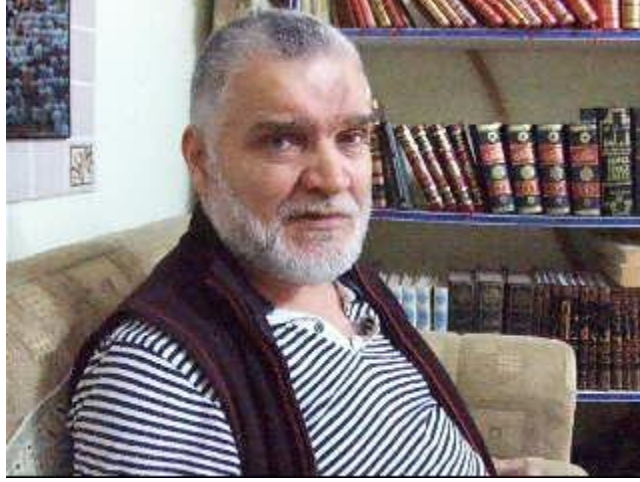
Konya'da daha lise çağlarında Bediüzzaman'ı ve Risale-i Nur'u bulan Ziya Arun ağabey, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinin Felsefe Bölümüne talebe olur... Otuz yaşlarına kadar da, zeki, faal, aktif bir nur talebesi olarak Üstad'ın en yakınlarında hizmet-i nuriyede bulunur. Vâ Esefa! Otuzlu yaşlarında iken, bir karakol işkencesiyle Ziya ağabeyin dünyası karar verir... Karakolda, bir cihazla elektroşok uygulanarak beynine hasar verilir... Ziya ağabeyin çileli hayatı bu şekilde, bu karakolda başlar; vefatına kadar da devam eder... Vefatından sonra rüya âleminde, "Kurtuldum, Üstad beni yanına aldı, şimdi rahatım çok iyi" diye verdiği mesaja kadar da sevdiklerinin hirkatı, rikkati devam eder...

Rahmetin tebessümü, bu masum, mecnun, meczup insanı müşfik Necati Usun'la karşılaştırır. 'Onu görünce içimde ılık şefkat hisleri aktı' diyen Necati Usun, Ziya ağabeyi son 20 senesinde himaye eder, kucaklar, her şeyiyle ilgilenir. Bu sahiplenme 5 Mayıs 1997'de vefatına kadar devam eder. Necati Usun'un bu fedakârca hizmeti, Ziya ağabeyin defni sırasında, kabri başında, Sungur ağabey tarafından "Kardeşim sen nurculuk tarihinde Ziya ağabeyi bakmakla tarihi bir hizmet yaptın" diye takdir, tebrik ve teşekkürle karşılanır.

Yusuf Ziya Arun'u en iyi kim tanıyabilirdi?.. Elbette 20 sene onu dostça, sabırla, şefkatle kucaklayan Necati Usun... Ben de öyle düşündüm ve Necati ağabey ile İstanbul'un Eyüp ilçesinin Alibeyköy Semtinin Akşemseddin Mahallesinde bulunan evinin bitişiğindeki dersanede buluştuk. Kendisine sorular sordum, Ziya ağabeyi tanıtmasını rica ettim, uzun kamera kayıtları yaptım. O da bildiklerini, yaşadıklarını, duyduklarını açık kalplilikle anlattı... Necati ağabeye çok teşekkür ediyorum. Hatıralar yazıldıktan sonra kendisi tarafından tashih edilmiş, bazı ilave ve düzeltmeler yapılmıştır.

Necati Usun Anlatıyor:

1 Ekim 1947 İstanbul Fatih doğumluyum. Aslen Edirneliyim. Ticaret lisesini bitirdim, İktisadi Ticari İlimler Akademisinde okurken ayrıldım. Dünyevî bir iş yapmadım; pederim pazarcıydı ona yardım ederdim.

**Ziya Arun ağabeyi son yirmi senesinde şefkatle kucaklayan,
bakımını yapan ve ihtiyaçlarını karşılayan Necati Usun**

Risale-i Nur'u 1967 yılında tanıdım. Askerden terhis olduktan sonra hizmet etmek istiyordum. İstanbul'da Zübeyir ağabey vardı, ona gittim. Annemin babamın durumlarını sorduktan sonra: "Karadeniz Ereğli'sinde kardeşler yeni bir dersane açmışlar, kardeşim sen oraya git" dedi. Biz de Risale-i Nur'ları alıp 1971'de Kdz. Ereğli'ye gittik... Oradan Bolu, Düzce, Zonguldak gibi yerlerde gezip okuduk.

1971 muhtırası oldu... 1972'de 9 buçuk ay Ereğli Ve Zonguldak'ta hapis yattık, çıktık... Bir sene Eskişehir'de kaldım. Sonra tekrar İstanbul'a geldim. İstanbul'da o zamandan beri dersanelerde, evlerde Risale-i Nur okumaya devam ediyoruz. 1989 yılında evlendim, iki çocuğum var. 2006 senesinde yüksek şekerden dolayı felç geçirdim, sol tarafıma vurdu. Elhamdülillah kendiışlerimi görüyorum, vaktimi Risale-i Nur hizmetleriyle geçiriyorum...

BAZI İNSANLAR BÜYÜK GÖRÜNENLERDEN DAHA BÜYÜKTÜRLER

Ömer Özcan kardeş Ziya Arun ağabeyi soruyorsun; şöyle bir mukaddeme ile başlamak lazım; çünkü mukaddeme mantık ilminde en birinci esastır. Üstad da "Bir hakikate varmak için mukaddimeden istimdat ettim" diyor.

Dünyaya öyle insanlar gelmiştir ki, mesela; İskender gibi dünyayı istila etmiş, Sultan Süleyman gibi yeryüzüne hâkim olmuş insanlar tarihe geçmişlerdir. Fakat bazı insanlar da vardır ki onları hiçbir insan tanımadığı halde, büyük görünenlerden daha büyüktürler. Gizli olarak büyük insanlardır... Yani hayatını, malını, mülkünü, şöhretini, zevkini, her şeyini bir hakikat uğruna feda eden insanlar...

Mesela; Bediüzzaman Said Nursi gibi bir karyeden bir karyeye nefy edilen, idam planlarıyla muhakeme edilen bir şahsiyete; hayatını, her şeyini feda edip, onun Allah, Kur'an, Peygamber ve iman hakikatlerine hizmetkârlığını kendine gaye-i hedef edip, o hedef yolunda her şeyini terk edebilen insanlar... İşte bunlar gizli manevi büyüklerdendir... Yusuf Ziya Arun ağabey de böyle büyüklerden biridir...

Ziya Arun'la son yirmi senesinde beraber oldum. Bu dönemde bakıma çok ihtiyacı vardı; bakımını Allah rızası için üstlendim; onun için çok hatıramız var kendisiyle...

Karakolda beynine elektroşok yapınca hastalanıyor

Ziya Arun ağabey; "Benim dedem Şeyh Sûri'dir, onun torunuyum, Bolu'dan gelmiş Beyşehir'e yerleşmiş, ben Beyşehir doğumluyum" derdi.

Kendisi çok zeki, akıllı bir insandı aslında. Konya Lisesini bitirdikten sonra, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'ne gidiyor; felsefe bölümünü bitirmiş ki askerliğini yedek subay olarak yapmış. O dönemde hiç rahatsızlığı yokmuş. Faal, zeki, aktif bir nur talebesi... Hatta bana kendisi anlatmıştı; Fakültede hocasının verdiği bir

ödevi Risale-i Nur'dan hazırlıyor, Prof. hocası hayret ediyor, "bunları ben anlatmadım, sen nereden yazdın?" diyor. Sonra hocasına risalelerden kitap götürüp veriyor.

Ziya ağabey, 30 yaşlarında iken "Bakırköy Ruh Ve Sinir Hastalıkları Hastanesine" düşünüyor... Kendisi bana: "Karakolda bir aleti başıma takarak beynime elektroşok yaptılar, bak başım delik" diyor ve hep başını gösteriyordu. Mefkûresi açıkken bazen böyle şeyler anlatırdı... Hakikaten başında bir iz vardı, ben orayı gördüm. Bunu faal insanları pasifize etmek için uygularlarmış.

ÜSTAD; BENİM DÖRT TANE ZİYA'M VAR

Soru sormak istediğimiz zaman "sorma, ben sormadan anlatırım" diyordu. Mefkûresi açık olduğunda, kendi anlatmak istediği zaman konuşurdu.

Yusuf Ziya Arun ağabey şöyle diyordu: "Üstad; 'Benim dört tane Ziya'm var; Ziya Sönmez, Ziya Dilek, Ziya Nur, Ziya Arun' derdi." Üstad'tan duyduğunu böyle naklederdi bize.

Bir de: "Üstad'la beraber olduğumuz zaman yemeğini ben yapardım; Üstad'ın bütün yiyecekleri bir filenin yarısı kadardı. İçinde bir parça arpa şehriyesi, yıldız şehriyesi vardı. Bunlarla çorba yapardım. Eti fazla yemez, 15 günde bir kıyma alırdık" derdi.

Risale-i Nur'un çok yerlerini ezberlemiş, ezberden anlatırdı. Emirdağ Lâhikasında en büyük ağabeylerle beraber, Zübeyir, Ziya; Sungur, Ziya; Yusuf Ziya Arun diye ismi geçen, mektupları olan bir ağabeyimizdir.

Ziya ağabey, çay bardaklarını 5-6 tane doldurur, yan yana sıraya dizer, öyle içerdi. Üstad, "Ziya, fazla zekâsından öyle yapıyor" dermiş¹.

Rifat Filizer'e Risale-i Nur'u Ziya Arun tanıtıyor, Filizer de Zübeyir ağabeye vesile oluyor. Üçü de Konyalı. Ondan dolayı Rifat ağabey Ziya ağabeyi çok severdi. Bir zaman Şehzadebaşı'nda -biz Ziya ağabeyle beraber kalırken- ziyaretine gelmişti, bir karşılaşmaları vardı ki görecektiniz... Ziya ağabey "Üstad nasıl yapardı" dedi, öyle kollarını açtı, Rifat ağabey de açtı, karşılıklı böyle yaklaşıp bir sarıldılar ki görecektiniz. Tanıdığı insanlar gelince böyle mefkûresi açılıyor, çok güzel konuşurdu.

BEYNİNDEN ELEKTROŞOK OLDUĞU İÇİN DİĞER BİR KONUYA GEÇİVERİRDİ

Üstad Hazretleri; "Ziya, hayat-ı içtimaiyeden bunaldı kendini oraya attı, onu oraya imam tayin ettim" demiş. Bunu halen hayatta olan Halil Yürür'den duydum ben². Hakikaten kendisi: "Diğer hastalara hastane mescidinde imamlık yaptım; bir de kütüphaneden kitaplar bularak tıp ilmine çalıştım ve biberi keşfettim" derdi.

Ziya ağabey, Maraş'ın acı pul biberini, içine hiçbir şey katmadan kaynatır, içine ekmek doğrar yerdı. Hep biber yerdı; iyileşmek istiyordu. Bir seferde yarım kilo olmak üzere kaynatır yerdı; yerken gözlerinden yaşlar akardı, buna sağlam birisi dayanamaz... Bunu ben sonra, kayınbiraderim tıp fakültesine gidiyordu; onun kitaplığında Prof. Dr. Ayhan Songar'ın psikiyatri kitaplarında gördüm. Orada "ruh hastaları acı biberin kendilerine iyi geldiğine inanırlar" diyordu.

Ziya ağabey, bu halden kurtulmak için, günde iki sefer İstanbul'u dolaşıyordu; parklarda, bahçelerde gezer, kimseye bakmaz, kimseyle ilgilenmezdi... Celcelutiye'yi ezberinden okuyarak gezerdi. Dışarıdan geldiği zaman paltosunu hemen çıkarır, "şu

¹ Bu nakledilen hadiseyi Bayram Yüksel ağabeyden aynı şekilde ben de duydum, teyit ediyorum. Ö. Özcan

² Bu meselenin teyidi için Eskişehir İnönü'de ikamet eden Halil Yürür ağabeyle görüştüm ve bildiklerini anlatmasını istedim. Şunları söyledi: "Üstad benimle Ziya Arun'a selam gönderdi. Ziya Arun Bakırköy'de yatıyordu o zaman. İki kilo elma aldım hastaneye gittim; 'Üstad'ın selamı var Ziya ağabey' dedim. Şuuru pek yerinde değildi, fakat elmayı yedi. Hastane mescidinde imam olma işini Mehmed Fırıncı ağabey zaten her yerde anlatıyor. Aynen doğrudur. (Halil Yürür'ün kendi hatıraları "Ağabeyler Anlatıyor-3" kitabında neşredilmiştir.)

cemiyetin gubarını üzerimizden atalım deyip kitap okumaya başladılar. Hastalığını bildiği için bunları tedavi olarak düşünüyordu. Kendini tamamen Allah'a vermişti. Kendisi "ben mahfuzum, meczuplar mahfuzdur" diyordu. 1980 İhtilali olduğunda "bak hiç kimse çıkamıyor, ben her yere gidiyorum, kimse de karışmıyor" derdi. Masumdu, bu haliyle hiçbir zaman polise, adliyeye düşmedi. Meçhul bir askerdi... Vaiz Şemseddin Yeşil'e de giderdi, ona muhabbeti vardı.

Geniş bir kültüre sahipti. Hitabesi profesörleri şaşırtacak kadar güzeldi. Yalnız beyninden elektroşok olduğu için, bir konuşma sırasında, diğer bir konuya geçiverirdi. Mesela Risale-i Nur'dan anlatırken oradan felsefeye geçiverirdi; oradan Şemseddin Yeşil'e; oradan ruh'a, ruhçuluk bahsine... Ruh-u Selman kitaplarını çok okumuş. Öyle... Bundan dolayı insanlar onun ruh genişliğini ihata edemiyordu, münasebet kuramıyordu. Nasıl bir teyp bantını karıştırdığın zaman geçiş yapar, dolan bir beynin parça parça geçiş yapması, karıştırması gibi...

ZİYA AĞABEYLE TANIŞMAMIZ VE YİRMİ SENE SÜREN BERABERLİĞİMİZ

İstanbul Şehzadebaşı'nda Abdullah Yeğin, Ahmed Aytimur, Eyüp Ekmekçi ağabeylerle aynı apartmanda kalıyorduk. Albayrak apartmanının üst katında onlar, alt katında biz kalıyorduk. Buralar dersaneydi ve 10 sene böyle devam etti. Ziya Arun ağabeyle ilk tanışmam şöyle olmuştu burada: 1970'li yılların sonlarında bir gün İstanbul Beyazıd'da imamlık yapan nur talebesi bir ağabeyimiz Abdullah Yeğin ağabeye ziyarete geldi. Ziya ağabey de onlarla beraberdi. Bizim kaldığımız dersaneye de uğradılar; birkaç dakika konuşmamız oldu, tanıştık. Sonradan Ziya ağabey bizim oraya gelmeye başladı; takkesini ters çevirip, bir yüz lira at diyor, çay içip gidiyordu.

Alibeyköy'de Taşocak diye bir semt vardı, o sırada orada kalıyordu Ziya ağabey... Denizli hapsinde Üstad'la beraber hapis yatan Gönenli Mehmet Efendi Ziya ağabeyi iyi tanıyor, hasta olduğunu da biliyordu. Gönenli'nin İstanbul'un muhtelif semtlerinde talebe koyduğu evler vardı; o talebelere Kur'an öğretiyor, okullara gönderiyordu. Gönenli'nin bu işlerdeki yardımcısı da bir nur talebesi olan İnebolulu Cemaleddin Nergis... İşte bu ağabey, Taşocak semtinde Ziya ağabeye metruk bir yer kiralamış; onu, orada kirasını vererek barındırıyordu. Fakat mahalle sakinleri, çocuklar, bunun hasta olduğunu anlayınca kapısını, camlarını kırmışlar.

1980 başlarında bir gün Şehzadebaşı'nda kapı çaldı; benim içimde ılık şefkat hisleri uyandı. Baktım Ziya ağabey... Bir battaniye içinde bir çaydanlık, demlik ve bazı eşyalar sarmış omzuna almış, geldi. "Sakın beni kovma" dedi. "Niye kovacağım seni ağabey" dedim. Dedi "Çocuklar evimi yıktılar, kalacak yerim yok." Tabi hali perişan... Diğer gençlerden ayrı müstakil olarak kaldığım odaya aldım onu. Beraber kalmaya başladık. Sabah olduğu zaman ezandan sonra çıkıyor, akşam olduğunda geliyordu. Bu şekilde 20 sene devam edecek olan beraberliğimiz başlamış oldu.

Sonra ben 1989'da evlenince, Şehzadebaşı'dan Fatih'e taşındım. Aynı evin zemin katını dersane yaptım, içine de Ziya ağabeyi yerleştirdim, ev benimdi...

Ziya ağabey, bir gün orada çay yaparken naylon perdeleri tutuşturmuş, yangın çıkarmış, vücudu da epey yanmıştı. Ben dumanları görünce üst kattan hemen indim; baktım banyoda vücuduna su akıtıyor. Doktora gitmek istemedi; doktor sensin dedi. Artık vücuduna kremler falan sürdük... Hiç elem, sıkıntı çekmedi, şekva etmedi, elinde Cevşen hep okuyordu... Bir hafta sonra ayağa kalktı...

Evi yakınca validem korktu, kızdı... Bunu nereye atacaktım ki...

Ziya ağabey dolaşırken bazıları para veriyordu; 100 lira gibi... Bunları bana veriyordu, ben bu paraları biriktirdim. 2 bin lira da kendim ekledim, bazı arkadaşları da dolaştım, iştirak ettiler. Biz Fatih'te bulunan Aka Palas apartmanının çatı katını satın aldık, dersane yaptık, içine de Ziya ağabeyi yerleştirdik. Bu apartman bana iki sokak arkadaydı, Ziya ağabeyle her gün, devamlı görüşüyoruz... Hem dersane, hem evi olarak orada on sene kadar kaldı. Vefat edince orayı satıp işte şimdi içinde bulunduğumuz, Eyüp Alibeyköy Akşemseddin Mahallesiindeki bu dersaneyi aldık. Burası Ziya ağabeyin hatırasıdır.

ÜSTAD BENİ YANINA ALDI, KURTULDUM, ŞİMDİ ÇOK RAHATIM

1926 doğumlu olan Ziya Arun ağabey 1997'de 71 yaşında iken vefat etti. Vefatından bir hafta önce ayağı yere basamadı, ayağa kalkamadı. 15 gün kadar oturarak tuvalete gitti geldi.

Sungur ağabey, Ziya ağabey vefat ettiğinde bana teşekkür etti. "Kardeşim sen nurculuk tarihinde Ziya ağabeyi bakmakla tarihi bir hizmet yaptın" dedi. Tabi biz takdir görmek için Ziya ağabeyi bakmadık. Yanımızda, beraber kaldık. Kendisi de bana "Senden Allah razı olsun beni parklarda, sokaklarda, tuvaletlerde yatmaktan kurtardın, yanına aldın" derdi.

Yusuf Ziya Arun ağabeyin mezarı Alibeyköy İmar Blokları Kabristanındadır

Vefat ettikten sonra onu rüyamda gördüm, baktım üst tarafı çıplak. "Sana ne oldu, neredesin Ziya ağabey?" dedim. "Necati kardeş Üstad beni yanına aldı, kurtuldum, şimdi çok rahatım" dedi. "Tâhirî, Zübeyir ağabeyler nasıl?" dedim. "Onlar da çok iyi" dedi. "Bir borcumuz var mı" dedi. "Borcun yok ağabey" dedim. Elinde bir şeyler vardı "al bunları" dedi ve kayboldu.

Demek ki yaşanan zahiri hayatta insan ne kadar garip, mecnun, meczup, meçhul asker de olsa rıza-i ilahiye nailse, Üstad'ın tasarrufu burada görülüyor. Ömer kardeş, seninle beraber İnebolu'da İbrahim Fakazlı ağabeye ziyaretimizde bu rüyayı kendisine anlattığımda ne kadar ağladığını "ah Üstad bizi de yanına alsın" dediğini hatırla³. Allah kabrini nur etsin... Vefatımızda bizi de onlarla bir etsin... Onların şefaatlerine nail eylesin... Âmin...

BENİM BİRÇOK VARİSLERİM OLACAK BİR TANESİ DE ZİYA SENSİN

Sungur ağabey şöyle anlatmıştı: "Bir gün biz Barla'da Çamdağı'ndayız; sabah namazından sonra Üstad Çam ağacında iken "Ziya nerde?" dedi. "Üstad Hazretleri dehşetli söyleyince biz korktuk, herhalde Ziya ağabeye kızacak zannettik. Aradık; baktık kesilmiş bir çam ağacının içinden geçirilen suyun altında yıkanıyor. 'Ziya, Üstad seni çağırıyor' dedik. Getirdik Ziya ağabeyi, Üstad; "Kardeşlerim benim birçok varislerim olacak bir tanesi de Ziya sensin" dedi. Sungur ağabey şu anda hayatta...

Sungur ağabey şöyle devam etti; "Üstad Hazretleri ilk zamanlar Ziya ağabeye büyük değer veriyordu, duasında birinci sıradaydı; çünkü o zaman talebelerden lise

³ Necati Usun ağabeyin bahsettiği İnebolu ziyaretimiz 23 Temmuz 1998 tarihinde gerçekleşmiştir. Aynen anlattığı gibi İbrahim Fakazlı ağabey sarsılarak ağlamıştır, teyid ediyorum. (Bak. Ömer Özcan. Ağabeyler Anlatıyor-2 İ. Fakazlı)

mezunu, kültürlü olanlar fazla yoktu. Ziya Arun o zaman lise mezunuydu, sonradan üniversiteye girdi. Onun için çok değer veriyordu. Sonra biraz rahatsız oldu, ruhi hastalık geçirdi, biraz daha geriledi" dedi.

BİR AY BOYUNCA ELİMİN AĞRILARI GEÇMEDİ

Bayram Yüksel ağabey, Ziya ağabeyin bizim Şehzadebaşı'nda kaldığını duyunca görmek için gelmişti. Üst katta Abdullah Yeğin, Ahmed Aytimur ağabeyler, alt katta da biz kalıyorduk. Ziya ağabey o sırada benim yanımda kalıyordu. Biz de çıktık o zaman yukarı kata. Orada Bayram ağabey şöyle anlattı: "Biz Üstad'a sormadan Ceylan ağabeyle beraber ikimiz görüştük; Ziya ağabeyin biletini alarak onu İstanbul'a yolladık. Otobüs durağına kadar giderken eşyalarını elimle ben taşıdım; bir ay boyunca elimin ağrıları geçmedi." Bayram ağabey bunu o zaman umuma anlatmıştı. "Üstada danışmadan yaptığımız hatanın tokadı" manasında anlatıyordu.

MECZUP DİYORLAR, ALLAH BUNUN KEMAL-İ AKLINDAN BİZE DE VERSİN

Mefkûresi açık olduğu zaman konuşurdu. Şahıslara fazla şahsiyet ve makam vermezdi. Sadece Üstad ve Risale-i Nur diyordu. Bir gün oturuyoruz; "bak" dedi. "Sen şimdi Üstad ve Risale-i Nur'u bırak bana bağlan diyorsun değil mi? Bak nurculukta Zübeyircilik, Hüsrevcilik yoktur. Kim öyle yaparsa bu nurculuktan sapmaktır" dedi. Ben bu hatırayı 1980 yıllarında Eskişehir'de Mehmed Çalışkan Ağabeyin evinde Bayram, Sungur ve Muzaffer Arslan ağabeylere beraberlerken anlattım. Muzaffer ağabey dedi ki: "Yahu bu zata meczup diyorlar, Allah bunun kemal-i akıldan bize de versin" dedi ve hepsi de tasdik etti. Burada Hüsrev veya Zübeyir ağabeye tenkit manası yok. Ağabeylerin yüksek makamına bir nakısa yok burada...

BENİ ÇOK ETKİLEMİŞTİ YÜZÜNDE BİR SAHABE NURU VARDI

Kemal Ural anlatıyor: "Ömer kardeşim, yine aynı yılda 1952'de askerde iken yaşanmış bir hatıramı, Kirazlı Mescit'e hafızamı yöneltip anlatmak istiyorum;

"Kirazlı Mescit... Binbir hatıranın imzasını taşıyan unutulmaz tarihi mekân. Orayı ziyaret arzumdan daha tabii ne olabilir. Sokakta armut satan satıcıyı görünce bir miktar alıyorum, manevi evime gidiyorum diye. Medrese'de Ziya Arun var. Beni çok etkileyen bir sima olmuştu o. Yüzünde bir sahabe nuru vardı. Bakınca başka bir gezegenden gelmiş sanırdınız onu. Biraz sohbetten sonra ayrılmak üzere iken, normal bir şeymiş gibi, tutuşturuyordu armut paketini ellerime. Sanki hediye o veriyordu bana. Şaşırıp kalmıştım. Direnmeye imkân yok. Kabul görmüyordu hediyem. Ve ben dersimi almış, ameliyattan yeni çıkmış, perişan ve yaralı, şifası çok sonra gelecek bir hasta gibi ayrılmıştım oradan..."